

ת"פ (באר שבע) 51052-03-24 - מדינת ישראל - תביעות נגב נ' ירון אהרן שגב (עציר) - שב"ס

ת"פ (באר-שבע) 51052-03-24 - מדינת ישראל - תביעות נגב נ' ירון אהרן שגב - שב"ס שלום באר-שבע
ת"פ (באר-שבע) 51052-03-24
מדינת ישראל - תביעות נגב

נגד

ירון אהרן שגב (עציר) - שב"ס

ע"י ב"כ עו"ד ערן בן ארי

בית משפט השלום בבאר-שבע

[15.07.2025]

כבוד השופט יניב בן הרוש

גזר דין

רקע

1. בהכרעת הדין שנתנה ביום 7.1.25 הורשע הנאשם לאחר ניהול משפטו בעבירה של תקיפה סתם לפי סעיף 379 לחוק העונשין תשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין).
2. בהתאם לעובדות כתב האישום, במועדים הרלוונטיים התגורר הנאשם בבניין מגורים בבאר שבע בשכנות למר א"א (להלן: המתלונן). בתאריך 9.10.23 בשעה 14:20 עלה המתלונן במדרגות הבניין ומשהבחין בנאשם בחדר המדרגות, החל לצלם אותו, מחשש כי יותקף על ידו. בעת שהבחין הנאשם במתלונן מצלם אותו, ירד לעברו במדרגות ואמר לו "תוריד את זה מפה אל תצלם אותי", תוך שבעט בגופו והכה את ראשו ועינו במכת אגרופ. הנאשם המשיך ותקף את הנאשם באמצעות אקדח טייזר, בעט באמצעות רגלו במתלונן ונמלט מהמקום.
3. בהכרעת הדין קבעתי כי הנאשם ביצע את המיוחס לו בכתב האישום. אולם, תחת הקביעה כי התקיפה התבצעה באמצעות אקדח טייזר כמתואר בכתב האישום המקורי, קבעתי כי הנאשם תקף את המתלונן באמצעות חפץ שטיבו אינו ידוע במדויק.
4. ב"כ המאשימה הגישה טיעוניה לעונש בכתב (ת/7), ואת רישומו הפלילי של הנאשם (ת/6). בטיעוניה תיארה את העבירה שבוצעה על ידי הנאשם וטענה לפגיעה משמעותית בערכים המוגנים נוכח האלימות בה נקט הנאשם כלפי המתלונן. עתרה למתחם ענישה הנע בין מאסר על תנאי ועד 10 חודשי מאסר בפועל. בנוגע לנסיבות האישיות של הנאשם טענה כי הנאשם בעל עבר פלילי בעבירת איומים, והוסיפה כי על אף שאין לזקוף לחובתו את ניהול משפטו, הרי שאינו זכאי להקלה לה זוכה מי שנוטל אחריות על מעשיו. נוכח האמור, עתרה לעונש מאסר ברף האמצעי של המתחם. עוד עתרה לעונש מאסר על תנאי ארוך ומרתיע, פיצוי למתלונן והתחייבות.

5. ב"כ הנאשם עתר למתחם ענישה שתחתיתו מאסר על תנאי, בהינתן שמדובר באירוע ספונטני וקצר, אשר הסתיים ללא צורך בהתערבות צד ג' ומבלי שנגרמה חבלה למתלונן. בתוך המתחם עתר לקבוע את עונשו בתחתית המתחם על אף קיומה של הרשעה פלילית, נוכח שמדובר בעבירת איומים בודדת, אותה ביצע הנאשם בשנת 2019. לטענתו, אין להחמיר עם הנאשם בשל כך שבחר לנהל את משפטו, על אף שאינו זכאי להקלה לה זכאי מי שמודה במסגרת הסדר. טען לנסיבותיו האישיות של הנאשם כדר רחוב בשנים האחרונות ולמצבו הבריאותי והנפשי. בעניין זה הציג בפני ב"כ הנאשם תעודת נכה והגיש אישור זכאות לקבלת קצבת נכות כללית (נ/1), אישור על מעמד לא עובד החל מתאריך 1.10.2019 (נ/2), ודו"ח תיקים מרוכז לחייב בהוצאה לפועל (נ/3). לטענתו, הנאשם לא ימצא כשיר לביצוע עבודות שירות נוכח מצבו הרפואי, עם זאת ביקש להימנע משליחתו לקבלת תסקיר שירות מבחן לבחינת ביצוע צו של"צ.
6. הנאשם בדבריו מסר כי מצבו הרפואי והנפשי קשה ומחמיר מיום ליום, ואף אינו יודע אם ישרוד חודש נוסף נוכח מצבו הבריאותי. מסר כי אין בידיו מסמכים רפואיים להציג בפני בית המשפט למעט הפנייה למיון בפינוי באמבולנס אשר לא הוצג בפניו.
- קביעת מתחם העונש ההולם
7. בקביעת מתחם העונש ההולם על בית המשפט להתחשב בערכים המוגנים, במידת הפגיעה בהם, בענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.
- הערכים המוגנים ומידת הפגיעה בהם
8. הערכים המוגנים שנפגעו ממעשי הנאשם בכל הנוגע לעבירות התקיפה הם שמירה על שלמות הגוף והאוטונומיה של הפרט. כל אדם, באשר הוא, זכאי להגנה על שלמות גופו ובטחונו. עבירת התקיפה פוגעת בגופו של אדם, באוטונומיה שלו, בתחושת הביטחון שלו וכן ביכולתו לנהל חיים מוגנים ושלווים. ראו למשל ע"פ 4173/07 פלוני נגד מדינת ישראל (נבו 16.08.07).
- "רבות נאמר בבתי המשפט על תופעת האלימות הפושה בחברה הישראלית ועל הצורך של איחוד כוחות של כל הרשויות לצורך מלחמה בתופעה זו. תפקידו של בית המשפט במאבק הוא הטלת עונשים מרתיעים ומשמעותיים על הנוקטים באלימות לפתרון סכסוכים, על מנת להעביר מסר, הן לעברייני האלימות והן לעבריינים הפוטנציאליים ולחברה כולה, כי אין החברה טולרנטית להתנהגויות מעין אלה."
- נסיבות ביצוע העבירה

בבחינת נסיבות ביצוע העבירה מדובר באירוע ספונטני וקצר שהתרחש בחדר המדרגות של בניין מגורים בו מתגוררים הנאשם והמתלונן בשכנות. נתתי דעתי לכך שהנאשם הוא המבצע העיקרי אשר הכה את המתלונן לאחר שהביע תרעומת על כך שהמתלונן צילם אותו. נתתי דעתי לכך שמדובר בתקיפה בת שני שלבים. תחילה בעט הנאשם בגופו של המתלונן והכה בראשו ובעינו במכת אגרוף ולאחר מכן הוסיף ותקף את המתלונן באמצעות חפץ אשר גרם לנפילתו של המתלונן, וברח מהמקום לא לפני שבעט ברגלו של המתלונן. ודוק. אין אקט פיזי אלים מסוג דחיפה כאקט פיזי מסוג מכת אגרוף, לא כל שכן כשהאגרוף כוון לראשו ועינו של המתלונן. אף אין אקט פיזי יחיד כגון סטירה בודדת או דחיפה בודדת, כאקט פיזי המכיל מספר פעולות אלימות ותוך שימוש בחפץ. לצד האמור נתתי דעתי לכך שלא נגרם נזק פיזי למתלונן, אם כי יש ליתן את הדעת לפוטנציאל הנזק שעלול היה להיגרם מנפילת המתלונן בחדר המדרגות, וכן לעוגמת הנפש שנגרמה למתלונן בעקבות התקיפה. נוכח האמור סבורני כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא ברף הבינוני - נמוך.

מדיניות הענישה הנוהגת

9. נקודת המוצא בקביעת העונש הראוי למעשה הנאשם היא העונש שקבע המחוקק בעבירת תקיפה סתם - שנתיים מאסר.

10. מנעד הענישה בעבירות תקיפה סתם נע לרוב בין עונש מאסר על תנאי ועד מספר חודשי מאסר בפועל שניתן לשאת בעבודות שירות והכל בהתאם לנסיבות ביצוע העבירה. ראו למשל: ברע"פ 4747/17 צדיק נ' מדינת ישראל (נבו 21.6.2017) נדון עניינו של מי שהורשע בעבירה של תקיפה סתם לאחר שתקף מאבטח בלשכת התעסוקה במכות אגרוף לפניו. בית המשפט קבע את מתחם העונש בין מאסר על תנאי ועד שנת מאסר בפועל וגזר את עונשו של הנאשם לחודש מאסר על תנאי והתחייבות. ערעור על הרעת הדין וגזר הדין נדחו וכך גם בקשת רשות הערעור.

בעפ"ג (מח' ב"ש) 66133-03-24 רהב נ' מדינת ישראל (15.5.24) הורשע נאשם בעבירת תקיפה סתם, בכך שדחף המתלונן והפילו ארצה, בעט ברגלו, בשוקו, בכף ידו ובראשו מספר פעמים. בית המשפט קבע מתחם עונש בין מאסר קצר לבין שנת מאסר. בשל שיקולי שיקום חרג בית המשפט ממתחם העונש וגזר על הנאשם צו של"צ למשך 350 שעות וצו מבחן ל-18 חודשים. ערעורו של הנאשם התקבל בהסכמה כך שנדון ל-100 שעות של"צ וצו מבחן ל-12 חודשים.

בעפ"ג 54173-08-22 אלעקבי נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 19.7.23) נדון עניינו של נאשם שהורשע בעבירה של תקיפה סתם בכך שתקף את אחיו במכת אגרוף לפניו. מתחם העונש נקבע בין מאסר על תנאי ועד שנת מאסר בפועל. עונשו של הנאשם, בעל עבר פלילי, נגזר ל-4 חודשי מאסר בפועל. בנוסף הופעל מאסר על תנאי כך שהנאשם ריצה עונש של 6 חודשי מאסר בעבודות שירות וקנס בסך ₪750. ערעור שהגיש הנאשם נמחק למעט ביחס לרכיב הקנס אשר בוטל.

בע"פ (מח' מרכז) 69238-10-21 קדיס נ' מדינת ישראל (נבו 24.4.22) נדחה ערעור על גזר הדין בכל הנוגע לרכיב הפיצוי בעניינו של מי שהורשע בעבירה של תקיפה סתם ואיומים כלפי מנהל אזורי של חברת החשמל ומאבטח על רקע הסדרת חוב כספי. בית המשפט שלום קבע את מתחם העונש בין מאסר על תנאי ועד מספר חודשי מאסר וגזר את עונשו של הנאשם, נעדר עבר פלילי ובעל נסיבות אישיות מורכבות למאסר על תנאי ופיצוי על סך 1,000 ₪ לכל אחד מהמתלוננים.

ת"פ (שלום ב"ש) 13450-02-23 מדינת ישראל נ' קיעאן (נבו 30.1.2024) הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות תקיפה סתם ואיומים, בכך שדחף בצווארו של מאבטח מרכול, הכה עם ידו בפניו ואיים עליו. המתחם שנקבע נע בין ענישה צופה פני עתיד ועד 9 חודשי מאסר. בשל שלל נסיבות מקלות, נדון הנאשם למאסר מותנה, פיצוי על סך 2,000 ₪ והתחייבות.

בת"פ (שלום ב"ש) 62552-10-21 מדינת ישראל נ' מקואנינט (נבו 27.9.23) הורשע הנאשם בעבירה של תקפה סתם בכך שהכה במכת אגרוף בפניה של אחותו וגרם לה חתך שטחי באזנה. מתחם העונש נקבע בין מאסר על תנאי ועד מספר קצר של חודשי מאסר שניתן לשאת בעבודות שירות ועונשו נגזר ל-2 חודשי מאסר בפועל במצטבר למאסר אותו ריצה באותה העת.

11. לאחר שבחנתי את הערכים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירה על ידי הנאשם, מידת הפגיעה בערכים אלו, ובנסיבות ביצוע העבירה, אני קובע כי מתחמי העונש הראוי נע בין מאסר על תנאי ועד 8 חודשי מאסר בפועל. חריגה ממתחם העונש ההולם

12. על נאשם המבקש לסטות לקולא ממתחם העונש ההולם הנטל להציג ראיות לכך שעבר הליך שיקומי משמעותי. ראו למשל רע"פ 1705/22 אלצראיעה נ' מדינת ישראל (נבו 14.03.22). הנאשם שבפני לא עבר כל הליך שיקומי וב"כ הנאשם ביקש שלא יתקבל תסקיר שירות מבחן בעניינו של הנאשם. לפיכך, לא מצאתי לסטות ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום.

קביעת העונש ההולם בתוך המתחם

13. לשם קביעת העונש ההולם, בגדרי מתחם העונש, על בית המשפט להידרש לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה.

14. הנאשם שבפני רווק בן 41. לחובתו עבר פלילי בעבירת איומים משנת 2020 בגינה נדון לעונש מאסר על תנאי. קיומו של עבר פלילי, על אף שאינו מכביד מחייב להטיל ענישה מרתיעה שיהיה בה כדי להניא את הנאשם מלשוב ולפשוע.

- נתתי דעתי לכך שהנאשם לא נטל אחריות מלאה על מעשיו. ועל אף שניהול המשפט לא יזקף לחובתו, הרי שאינו זכאי להקלה לה זכאי מי שהודה בביצוע המעשים ונטל אחריות על מעשיו.
- לצד האמור, נתתי דעתי לנסיבותיו האישיות של הנאשם ובכלל זה למצבו הכלכלי בשל כך הנאשם אינו עובד משנת 2019 (נ/2), לחובתו 7 תיקים בהוצאה לפועל (נ/3) ולדברי בא כוחו היה דר רחוב בשנים האחרונות.
- נתתי דעתי למצבו הבריאותי של הנאשם, אשר בגינו מקבל הנאשם קצבת נכות כללית (נ/1), ולדבריו הקצבה מעוקלת נוכח חובות בהוצאה לפועל. וכן למצבו הנפשי כפי שעלה מחוות הדעת הפסיכיאטרית שהוגשה לתיק בנוגע למספר כתבי אישום שהוגשו כנגד הנאשם.
- נוכח מצבו הכלכלי כפי שהוצג בפני ובשים לב לרכיב הפיצוי שאשית על הנאשם, סבורני כי אין מקום לקבוע השתתף קנס במקרה דנן.
15. לאור האמור, התרשמתי שהעונש ההולם הינו בחלקו הבינוני-נמוך של המתחם, דהיינו חודשיים מאסר בפועל. עונש אשר אין מניעה עקרונית כי ירוצה בדרך של עבודות שירות. אופן ריצוי העונש
16. עניין אחרון הוא אופן ביצוע עונש המאסר.
- בתיק זה הנאשם נשלח אל הממונה על עבודות השירות וביום 24.3.25 לא התייצב זאת לאחר שקיבל הודעה במסרון וכן באמצעות מייל אל עורך הדין. לפני משורת הדין ועל אף שלא הוגשה כל בקשה בעניין מאת הנאשם, נתתי לנאשם הזדמנות נוספת ושלחתי אותו בשנית אל הממונה על עבודות השירות. אולם גם ביום 29.6.25 הנאשם לא התייצב בפני הממונה על עבודות השירות. במעמד גזר הדין התברר כי הנאשם נעצר בתיק אחר.
- לעיתים חריגות ונדירות עשוי בית המשפט להימנע מלהטיל עונש מאסר בשל היעדר אפשרות לרצות את עונש המאסר בדרך של עבודות שירות. אולם מדובר בעיקר במקרים בהם יש מצב רפואי חריג כגון מחלה מסכנת חיים, בשלב מתקדם, הכרוכה באשפוזים רבים ואשר הופכת את עונש המאסר לקשה ביותר. ראו למשל ע"פ 2432/24 פלוני נ' מדינת ישראל (נבו 31.10.24).
- בענייננו, הנאשם נעצר ולמעשה הציב את בית המשפט בפני שוקת שבורה. וודאי כי לא ניתן לתת יד להתנהגות שכזו ולהימנע מעונש מאסר בנסיבות שנוצרו. אם ייצא הנאשם נשכר מהתנהגותו הפסולה יהיה בכך כדי להעביר מסר שגוי לנאשם ולציבור הרחב.
- משזה נאמר, מאסר מאחורי סורג ובריאח וודאי קשה יותר לנשיאה מאשר מאסר בדרך של עבודות שירות ולפיכך, מצאתי כי לפני משורת הדין ובשים לב לכך שבתיק בו עצור הנאשם עומדת לו חזקת החפות, תחת עונש מאסר בן חודשיים אטיל עונש מאסר בן 45 יום בלבד. ראו בעניין זה ע"פ ג (מחוזי מרכז) 57350-01-15 חרז נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 10.5.15)
- גזירת העונש
17. לאחר ששקלתי את כלל השיקולים לעיל, לקולא ולחומרא, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:
- א. 45 ימי מאסר מאחורי סורג ובריאח החל מהיום;
- ב. 3 חודשי מאסר מותנה למשך 3 שנים מהיום. מאסר זה יופעל במידה והנאשם יעבור במשך תקופת התנאי עבירת אלימות מסוג עוון;
- ג. 6 חודשי מאסר מותנה למשך 3 שנים מהיום. מאסר זה יופעל במידה והנאשם יעבור במשך תקופת התנאי עבירת אלימות מסוג פשע;
- ד. פיצוי בסך 500 ₪ למתלונן שישולם עד ליום 1.10.25. בהקשר זה אבהיר כי מצבו הכלכלי של הנאשם אינו שיקול רלוונטי לגבי גובה הפיצוי. ובעניין זה ראו למשל ע"פ 4820/18 אליצור נ' מדינת ישראל.
- זכות ערעור כדין.
- ניתן היום, י"ט תמוז תשפ"ה, 15 יולי 2025, בהעדר הצדדים.